

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΛΕΙΔΑΡΑΣ: «ΜΗΤΕΡΑ ΔΙΧΩΣ ΟΝΟΜΑ»

Σας ευχαριστώ όλους και σας καλωσορίζω, ευχαριστώ τους προλαλήσαντες φίλους κι αδελφούς κι όλους εσάς που θυμάστε τη γιορτή αυτή στην πράξη, με την αγάπη σας, το σεβασμό σας και κυρίως με αυτή την εσωτερική χαρά που διατηρείτε μέσα σας σαν ζωντανό, χαρμόσυνο μήνυμα, γιατί ένα χαρμόσυνο μήνυμα είναι ο Ευαγγελισμός αυτής της ψυχής που έχει φτάσει σε κατάσταση εξαγιαζούσης Χάριτος και δέχεται αυτή την καλή αγγελία, ότι γεννάει Χριστό.

Στον Εσωτερικό Χριστιανισμό, την παράδοση την εσωτερική, την πνευματική που κρύφθηκε πίσω από την επίσημη θρησκεία του Χριστιανισμού, με τις 300.000 και πλέον αιρέσεις και παρακλάδια που έχει, θα συμφωνήσω με τον Πατέρα Μάρκελο, ο οποίος είπε ότι είναι απαραίτητο να αποδεσμευθούμε από τα «πρέπει» της θρησκείας, για να γνωρίσουμε την αληθινή Πίστη. Ένας από τους σκοπούς του Ανοιχτού Πνευματικού Πανεπιστημίου είναι να ενεργοποιήσει στους συμμετέχοντες το Πνεύμα της Διάκρισης, διότι η Διάκριση είναι εκείνη που μπορεί να οδηγήσει στη Σοφία. Η Διάκριση, γιατί η Διάκριση στα Ευαγγέλια αναφέρεται ως μία από τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος και την έλκει κανείς, όταν αγωνίζεται ενσυνείδητα, εργαζόμενος άοκνα, καθαρίζοντας τη διάνοιά του, εισερχόμενος στο Θείο Νου Χριστού.

Πριν από 100.000 χρόνια περίπου, συνέβη στην Φύση ένα μοναδικό γεγονός: Γέμισε η Φύση άνθη και λουλούδια. Μέχρι πριν, το ζωικό βασίλειο είχε εξελιχθεί μέσα στα δενδροειδή και θαμνοειδή. Στα λουλούδια, όπως λένε οι ειδικοί επιστήμονες, η φύση εξαντλεί όλη της τη Σοφία και τη Γνώση. Η υπερτεχνολογία θα λέγαμε της Φύσης εφαρμόζεται χιλιαπλάσια στα λουλούδια. Είναι μια εποχή μοναδική για τον Κόσμο αυτό στη Γη και οι άνθρωποι που ζουν εκείνη την εποχή για πρώτη φορά μυρίζουν πράγματα, τα οποία δεν υπήρξαν ποτέ στο παρελθόν.

Αυτή λοιπόν η μεταλλαγή στη Φύση αναπόφευκτα θα συνδέσει αυτή την αναγέννηση της Φύσης με μία ανώτερη Δύναμη και Αρχή που οι άνθρωποι εκείνης της εποχής δεν κατανοούν αλλά την βιώνουν και την αισθάνονται. Την βιώνουν και την αισθάνονται με έναν τρόπο, ο οποίος δεν είναι για όλους το ίδιο, αλλά έχει μια διαφορά. Ο εγκέφαλος του ανθρώπου ακόμα δεν έχει γίνει 750 κ.εκ., δεν έχει αναπτύξει έναρθρο λόγο. Επικοινωνεί με φερορμόνες και το κέντρο αυτών των αισθήσεων το κατέχει κυρίως ο θηλυκός σύντροφος, η Γυναίκα. Ο θηλυκός εγκέφαλος, ο λεγόμενος σεληνιακός εγκέφαλος, που βρίσκεται στο ηλιακό πλέγμα, είναι αυτός που ενεργοποιείται χιλιάδες χρόνια πριν από τον ηλιακό εγκέφαλο, που είναι στο κρανίο. Κι έτσι είναι η Γυναίκα ο πρώτος αποδέκτης αυτών των θείων μηνυμάτων της Φύσης, είναι δικαιωματικά και κατά Νόμον η πρώτη Ιέρεια που μεταφέρει αυτή τη συνείδηση, με τον δικό της τρόπο, τον σιωπηλό, τον μυστικό, όπως θα κάνει αργότερα η Διοτίμα προς τον Σωκράτη, μεταφέροντάς του την πανάρχαια αρκαδική Σοφία για τη Γένεση και τον Έρωτα, καθώς ο Έρωσ σχετίζεται με αυτή την ιδέα του Πατρομήτωρος Θεού, της γενεσιουργού Αρχής, η οποία έχει χιλιάδες πρόσωπα. Χιλιάδες πρόσωπα, τα οποία θα διανύσει η ανθρώπινη συνείδηση σταδιακά, για να φτάσει στην Υπεραγία Θεοτόκο, Παναγία, Μητέρα Λόγο.

Κατ' αρχήν, ο άνθρωπος, εγώ, εσείς κοινωνούμε αυτή την Μία Ψυχή, της οποίας φέρουμε όλοι ένα τμήμα που μας χαρίσθηκε δωρεάν, και γι' αυτό ονομάστηκε Θεία Κοινωνία αυτής της Ψυχής με τον εαυτό της. Επιτρέψτε μου λοιπόν να παραβώ τους όρους του ομιλητή που μιλάει σ' ένα κοινό, σε ένα ακροατήριο κι επιτρέψτε μου να μιλήσω σαν να μιλάω στην ψυχή μου, μια και αναγνωρίζω ότι η ψυχή μου βρίσκεται και μέσα σας. Πιστεύω ότι καλύτερος τρόπος να τιμούμε τη Θεία Μητέρα είναι να κοινωνούμε τις ψυχές μας με την Αλήθεια Της, γιατί αυτή η Αλήθεια είναι η γλώσσα Της και χωρίς αυτήν Σοφία δική Της δεν γνωρίζουμε.

Έτσι λοιπόν οι άνθρωποι αναφερόντουσαν στη Θεία Μητέρα με το όνομα Τηθύις κάποια εποχή, σύζυγο του Ωκεανού, το υγρό στοιχείο της θάλασσας, χωρίς να αναφερθούν στη Μάνα Γη. Γιατί συνέβη άραγε αυτό, είναι μυστήριο; Είναι μυστήριο για τους τότε ανθρώπους αλλά όχι για τους σημερινούς. Σήμερα ο άνθρωπος γνωρίζει ότι περνάει κάποιους μήνες μέσα στη μήτρα της μητέρας του, περιβαλλόμενος από το υγρό αυτό, απ' το οποίο θα αντλήσει τροφή, δονήσεις, πληροφορίες, αισθήματα, συναισθήματα, εντυπώματα πολλές φορές. Κι έτσι δεν είναι τυχαίο που όταν θα ανοίξει τα μάτια του και θα βγει από τον κόσμο του υγρού στοιχείου κι απιθώσει η μάνα το παιδί κάτω στη γη να μπουσουλήσει, εκεί το παιδί θα γειωθεί με τη Γη και θα αναγνωρίσει αμέσως μετά τη Μάνα Γη σαν μητέρα του. Δεν θα ξέρει να το πει, δεν το συνειδητοποιεί αλλά το βιώνει. Όπως όλοι μας το βιώσαμε

ασυνείδητα, διότι είναι ένα αίσθημα κοινό, ένα εντύπωμα στη συνείδηση του ανθρώπου, που το περνάνε όλα τα ανθρώπινα όντα.

Το όνομα της Θείας Μητέρας θα συνδεθεί με το Κρίνο εκείνες τις απαρχές τις ανθρώπινης ιστορίας και κάπου υπάρχει μια πληροφορία για τη Μητέρα με το Κρίνο, για ένα αγαλματίδιο ηλικίας 100.000, το οποίο μας παραπέμπει σ' εκείνη την εποχή που γεννάται η Φύση και τα λουλούδια που είπαμε. Ταυτοχρόνως, το Κρίνο έχει μια διπλή φύση. Είναι εξωτερικά θηλυκό και εσωτερικά αρσενικό, υποδηλώνοντας ταυτόχρονα κι αυτή την γονιμοποιό αρχή, η οποία κρύβεται σπερματικά όχι μόνο στα λουλούδια αλλά και μέσα μας.

Η Μητέρα συνδέθηκε στην αρχή της ανθρώπινης ιστορίας με τη Σελήνη. Γι' αυτό θα δείτε και την κερασφόρο Σελήνη, στο σύμβολο της Αιγύπτου, αντίστοιχο με το δίσκο τον σεληνιακό και τη θεότητα αυτή ονόμασαν Μιν. Από το όνομα αυτό βγήκε και η λέξη «μήνας», διότι με τη Σελήνη μετράγανε το χρόνο. Είναι ένα σημείο άγνωστο, η σύνδεση αυτή του χρόνου με την έννοια της Θείας Μητέρας, που αξίζει τον κόπο να την αναφέρουμε, γιατί έχει κάποιο νόημα φυσικά. Ειπώθηκε και από προηγούμενους ομιλητές, τον κο Χατζόπουλο, η σχέση του συμβόλου του Λέοντος με τη Μητέρα και καλό είναι να πούμε ότι η πρώτη αναφορά που έχουμε καταγεγραμμένη, είναι στα Σουμεριακά αρχεία. Δεν υπάρχει ούτε στη μυθολογία την ελληνική ούτε στη Βίβλο. Υπάρχει όμως εκεί. Και είναι γεγονός ότι η πρώτη αναφορά για τον Κρίνο είναι επίσης καταγεγραμμένη εκεί. Ο Κρίνος είναι το έμβλημα των θεών των Σουμερίων, των θεών Αννουνάκι.

Το λιοντάρι είναι έμβλημα της Αρτέμιδος, της Σελήνης, της Εκάτης και της Ήρας. Είναι το έμβλημά τους. Το λιοντάρι της Νεμέας λέγεται ότι είχε πέσει απ' το φεγγάρι. Το φεγγάρι είναι η αιτία του Χρόνου. Αλλά και στο βάθος των ορφικών ιδεών ο Χρόνος είναι παράγωγο ή γέννημα του φεγγαριού κι αυτό μαρτυράται από τον ορφικό ύμνο της Σελήνης, που τη λέει Μητέρα του Χρόνου. Ο κοσμογονικός Χρόνος είναι μια άλλη παράσταση του φεγγαριού, που σαν μετρητής και αιτία ταυτίζεται με το Χρόνο. «Δράκοντα δε είναι τον χρόνον κεφαλάς έχοντα προσεικυίας ταύρου και λέοντος, εν μέσω δε θεού πρόσωπον, έχει δε επί των ώμων πτερά» (Θεογονία κατά Ιερώνυμον και Ελλάνικον).

Θα μπορούσε κανείς να συνειδητοποιήσει τι συμβαίνει στις μέρες μας, όταν γνωρίζουμε ότι ένα πείραμα κάπου στο κέντρο της Ευρώπης, ένα πείραμα υπερεπιστημόνων, που θέλουν να βρουν και να συλλάβουν το λεγόμενο σωματίδιο του Θεού. Τι θέλουν να συλλάβουν; Αν κατανοήσουμε ότι αυτή η έννοια της Θείας Μητέρας συνδέεται με την πρωταρχική Ουσία και Ύλη, όχι απαραίτητα υλικής μορφής, όπου τα πάντα δημιουργήθηκαν, τότε μπορούμε να θυμηθούμε εκείνο που γράφτηκε στην Αποκάλυψη του Ιωάννη, ότι στους έσχατους χρόνους ο Δράκοντας κυνηγάει τη γυναίκα η οποία είναι έτοιμη να γεννήσει παιδί. Κι εμείς κατανοούμε ότι αυτή η Γυναίκα που μέλλει να γεννήσει και την κυνηγάει ο δράκοντας την Νέα αυτή Περίοδο, είναι η Ψυχή του Ανθρώπου που έχει εξαγνισθεί και είναι έτοιμη να γεννήσει Χριστό. Καθώς περνάμε στην εποχή της εκπλήρωσης του Λόγου Χριστού, που είπε ότι θα στείλει άλλον Παράκλητο, κατά τους έσχατους χρόνους. Κι Εκείνος θα μας οδηγήσει εις πάσαν την Αλήθειαν, όταν η συνείδησή μας θα αντέχει να κατανοήσει περισσότερα από αυτά που μπορούσε πριν 2000 χρόνια.

Έρχεται ως Λέων για να κρίνει, γράφει η Αποκάλυψη του Ιωάννη, ζώντες και νεκρούς. Μήπως είναι αυτή λοιπόν η Θεία Ψυχή, η Άπειρη Ψυχή των πάντων, που μας διαποτίζει και μας κρίνει και από την οποία δεν μπορεί κανείς να δραπετεύσει, γιατί είναι μέρος του εαυτού του;

Η ορφική παράδοση λέει ότι το Μαντείο των Δελφών το κρατούσε η Νύχτα κι ο Απόλλωνας. Αλλά και ο Αισχύλος μαρτυρεί πως το Μαντείο των Δελφών, πριν τον Απόλλωνα το 'χε η φεγγαροθέαινα Φοίβη. Μα κι όλα τα νερά λογιούνται παντού πως κυβερνούνται ή κατεβαίνουν απ' το φεγγάρι. Η άσπορη σύλληψη πολύ συχνά γίνεται με το ανάλογο σύμβολο του νερού που είναι ο Λωτός στην Ανατολή και το Κρίνο για τους υπόλοιπους.

Στο δίσκο της Φαιστού αναπαρίσταται ο Ηρακλής με το ρόπαλό του, σύμβολο προχριστιανικό του ανθρώπου, που βαδίζει δρόμο Χριστοποίησης και Θέωσης, ο οποίος σκοτώνει το λιοντάρι της Νεμέας, ταξιδεύει στο Άστρο της Μαρίας-Μέρας, στην 6η πύλη του Ζωδιακού, όπου εμφανίζεται το σύμβολο της Παρθένου Μαρίας. Δεν είναι τυχαίο που στο πλαίσιο του Δίσκου της Φαιστού, το Ζώδιο της Παρθένου απέναντί του έχει τι Ιχθύ και σχετίζεται με τον άθλο της Ζώνης της Ιππολύτης. Αυτή τη Ζώνη στη χριστιανική παράδοση, θα παραδώσει η Θεοτόκος Μαρία στον επιστήθιο και αγαπητό μαθητή Ιωάννη, το μαθητή της καρδιάς, το μαθητή που γίνεται εξ υιοθεσίας Χριστός. Δηλαδή η Δύναμη-ικανότητα μέσα μας μάς καθιστά εξ υιοθεσίας Υιούς Θεού. Αυτή η ικανότητα της Αγάπης μας καθιστά κοινωνούς και με τη Θεία Μητέρα, που και αυτή υπάρχει μέσα μας. Σ' εμάς παραδίδει τη ζώνη, δηλαδή την παράδοση ότι χρειάζεται εγκράτεια και αγνότητα για να φανερωθεί εκείνη εντός μας. Και είναι Εκείνη που ανοίγει

το δρόμο για τη γέννηση του Χριστού, μαζί με τον Ιωάννη τον Βαπτιστή και γι' αυτό στέκονται εκατέρωθεν του Χριστού, δίπλα στην ωραία πύλη, στα Άγια των Αγίων.

Ο Κρίνος ήταν αφιερωμένος στο Σείριο κι όπως λένε οι Σουμεριακές Δέλτοι, από εκεί προέρχονταν. Η σύνδεση με τον Κρίνο έγινε από τον Πάπα Ρωμανό, στα χρόνια του Μεσαίωνα, γύρω στο 1500. Για να συνδεθεί αυτή η παλαιότερη παράδοση με τη νέα, όπως έκαναν και με την ημερομηνία γέννησης του Χριστού 25 Δεκεμβρίου, για να ταιριάζει με την πίστη των υπολοίπων. Αλλά όπως είτε ο Πατήρ Μάρκελος, η Θεοτόκος Μαρία, η Παναγία δεν είχε ανάγκη ούτε από Κρίνο ούτε από τίποτε άλλο. Είναι η Ουσία, η οποία ζει σε κάθε μας κύτταρο υλικό και πνευματικό.

Το μυστήριο της αμώμου συλλήψεως της Παρθένου, η άσπορος σύλληψη, όπου η ζωή γεννιέται από το ίδιο το δέντρο της ζωής, το Λόγο, είναι το μυστήριο της Χριστογέννησης, της άνωθεν γέννησης, της δεύτερης γέννησης και ουσιαστικά της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού μεσ' τις ψυχές των ανθρώπων. Αυτή είναι η ουσία του μηνύματος και τώρα και πάντα. Ο Ιησούς γεννήθηκε όχι από αλλά διαμέσου μίας ασπόρου πηγής Μητέρας Παρθένου και δεν θα μπορούσε να έχει γήινο Πατέρα κατά Νόμον, παρά μόνο γήινη Μητέρα ως μέσο ενσάρκωσης. Διότι ο Πατήρ βρίσκεται μεσ' τον Υιό και επειδή η Μητέρα είναι ο Εαυτός Του, λέγεται όπως και ο Μελχισεδέκ Απάτωρ και Αμήτωρ.

Ο Λόγος επομένως δεν είναι Ον αλλά η ίδια η Ζωή, που γεννάει όλα τα όντα, που στα πεδία της Ύλης μόνο εκδηλώνονται μέσα από άρρεν και θήλυ υπόσταση. Γι' αυτό και γράφτηκε στα ιερά κείμενα ότι «ούκ εγείρεται εκ τοις γεννητοίς γυναικός μείζων Ιωάννου», πράγμα που δεν αποκαλύπτει μόνο το πνευματικό ύψος του Ιωάννη του Βαπτιστή αλλά και της Θεοτόκου Μαρίας, που δεν λογίζεται ως γυναίκα, αλλά ως Λόγος. Η φράση αυτή φανερώνει ότι, εφόσον δεν γεννήθηκε μεγαλύτερος από αυτόν από γυναίκα, ο Ιωάννης είναι εκείνος που αποκαλύπτει, ότι στην κλίμακα η Μητέρα Ελισσάβητ βρίσκεται ως κορωνίδα και η Θεοτόκος Μαρία είναι κάτι πάνω από αυτό που εμείς εννοούμε ως Γυναίκα. Είναι η Μητέρα Λόγος. Η μητέρα του Ελισσάβητ, που το όνομά της συνδέεται με τον Κρίνο (LIL – LILIBETH – ELIZABETH), ήταν εξαδέλφη της Παναγίας και τα βρέφη αναγνωρίστηκαν, σκιρτήσαν οι κοιλιές τους όταν συναντήθηκαν οι δύο εξαδέλφες.

Όταν η μήτρα της Ψυχής, ο Νους στρέφεται με τη Βούληση του Πατέρα στο εσωτερικό της, το Πνεύμα βαπτίζεται και η ψυχή εξαγνίζεται από την εξωτερική μόλυνση που της είχε συμβεί όσο ο νους, η διάνοια ήταν στραμμένη στη μορφή, όσο η μήτρα της Ψυχής, δηλαδή το όργανο της Δημιουργίας ήταν προσανατολισμένο καθοδικά. Γι' αυτό, όταν ο άνθρωπος γίνεται πραγματικά Άνω Θρώσκων, τότε προσανατολίζεται ανοδικά και συντονίζεται με Μαθητεία Λόγου, με πορεία Χριστοποίησης και Θέωσης και ξεκινάει η παρθενοποίηση της Ψυχής. Η παρθενοποιημένη ψυχή επιστρέφει στο νυφικό δωμάτιο, στον νυμφώνα και περιμένει τον Νυμφίο Χριστό. Αυτός ο Θεός Γάμος, αυτή η Θεία Ένωση είναι η τέλεια άμωμος σύλληψη δια του Αγίου Πνεύματος που μπορεί να συντελεστεί μέσα στον άνθρωπο σήμερα, που βιώνει τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού μέσα του.

Η Παναγία ονομάζεται στην θεολογική γλώσσα και Νέος Παράδεισος. Μεσ' την κοιλία της Παναγίας συντελείται Νέα Δημιουργία, ανάπλαση. Ο Χριστός είναι ο Νέος Αδάμ, ο Καινός Άνθρωπος, η αρχή μιας Νέας Ανθρωπότητας. Ο Γενάρχης της αναγεννημένης Ανθρωπότητας των Ανθρώπων Λόγων. Αρχίζει η ιστορία και πάλι από την Αρχή. Η Παναγία προσφέρει την Γη στον Ουρανό για να ουρανωθεί η Γη μας. Καινή Κτήση γίνεται, όπως και κάθε άνθρωπος που εντάσσεται όχι σε μια νέα αυτή Πραγματικότητα, αλλά στην Αλήθεια, στο Νέο αυτό Κόσμο, που είναι Γήινος και Ουράνιος μαζί, θείος και ανθρώπινος σε ένωση.

Στα πάντα περιλαμβάνονται και όλες οι πτυχές της ανθρώπινης ύπαρξης και κοινωνίας, όλοι όσοι εισέρχονται σ' έναν νέο τρόπο ζωής και ύπαρξης θεανθρώπινο, διαρκούς συνέργειας και κοινωνίας, θεού και κόσμου, ακτίστου και κτιστού, αιώνιου και χρονικού. Αυτό φανερώνεται στη ζωή των Αγίων των Νέων ανθρώπων, των βαπτισμένων καθολικά μέσα στη Θεία Χάρη, όταν ευαγγελίζεται ο Λόγος την Ψυχή. Η παρθένα Ψυχή, η ψυχή του ανθρώπου που ζητάει να απελευθερωθεί στο Φως και την Αγάπη, δέχεται το μήνυμα με άγγελο, ότι γεννιέται ο Λόγος. Στην κυριολεξία είναι σαν να ηχούν καμπάνες. Αυτές της ειρήνης και του φωτός μέσα μας. Και ηχούν από τη γέννηση του Χριστού, από την ημέρα που αυτός ο άγγελος παρουσιάστηκε στην Παρθένο και της ανήγγειλε τη γέννηση του Λόγου. Αυτός ο Λόγος διαχέεται στις καρδιές μας και ο Λόγος γεννιέται μέσα μας. Η Χαρά, η διάχυση του Λόγου πολλαπλασιάζεται με τη συμμετοχή του ανθρώπου και της ένωσής του με τη Μία Ψυχή, την Παρθένα Ψυχή, την Θεία, την Άγια Μητέρα και βιώνει έτσι την ενότητά Της και τη διάχυσή Της μεσ' τη Δημιουργία του Πατέρα Θεού. Αυτός ο Λόγος Αγάπη διαχέεται στην ψυχή των ανθρώπων σήμερα για ν' αντιληφθούν, να δεχθούν και να βιώσουν τη γέννηση του Λόγου μέσα τους. Δεν είναι τυχαίο που στην Ελλάδα αυτή την ημέρα γιορτάζουμε την

απελευθέρωση του ανθρώπου από κάθε ζυγό. Γιατί ο άνθρωπος μέσα στο Λόγο και στη γέννησή του στο Λόγο απελευθερώνεται κατά Χάριν, γιατί ουδείς άξιος.

Αγαπημένε Πατέρα, ευλόγησε την μία ψυχή του ανθρώπου που παρευρίσκεται στο χώρο αυτόν και σ' όποια άλλη κοινωνεί μαζί μας την ώρα αυτήν. Ευλογημένη ας είναι η καλή αγγελία στις ψυχές των αδελφών μου, όπου κι αν βρίσκονται. Ας είναι ευλογημένο το Θέλημά σου Πατέρα, να πραγματοποιηθεί μέσα από εμάς ίνα καταστήμε εν μετά Σου. Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΟΜΑΔΙΚΗ

Άπειρη Αγάπη, άπειρη Θεία Μητέρα Θεοτόκε Άπειρε Λόγε Χριστέ στο Όνομά Σου το Άγιο το Ζωοποιό δέομαι και Σε παρακαλώ την ώρα αυτήν, ίνα κατευθύνεις Εσύ την προσευχή μας και κάθε μας δόνηση συντόνισέ της με τον δικό Σου Υπερούσιο Παλμό και την δική Σου Θεία Δόνηση και κατέστησε Εσύ Άπειρε Λόγε τον λόγο μας ένα με τον δικό Σου, τον Ζώντα τον Δημιουργικό Λόγο του Παντός. Σ' ευχαριστώ μέσα απ' τα βάθη του είναι μου αγαπημένε Θεία Εαυτέ μου Άπειρε Λόγε Υιέ Μητέρα που μυστηριεύεις εντός μου την κοινωνία την άπειρη, την Θεία τον συντονισμό των πάντων.

Πάτερ, επίχυσε το Φως Σου στον χώρο αυτόν και στις υποστάσεις των αδελφών μου όλων ανεξαιρέτως όπου κι αν βρίσκονται την ώρα αυτήν σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη της Γης, όσους κοινωνούν με την αγάπη Σου, όσους κοινωνούν την Αλήθεια σου κι ελευθερώνονται σε Σένα Άπειρη Ψυχή των πάντων αγαπημένη μου Μητέρα. Αφιερώνω την προσευχή μου αυτήν σε κάθε εικόνα Σου πάνω στη Γη, στην αγαπημένη εικόνα σου της σαρκικής μου Μητέρας, στην αγαπημένη εικόνα Σου της αγαπημένης μου αδελφής, συζύγου, κόρης. Αγαπημένη μου ψυχή αγαπημένε μου Εαυτέ ας είναι ευλογημένη αυτή η στιγμή της Θείας Παρουσίας της δικής Σου, που εκδηλώνεται μέσω ημών κατά Χάριν, μέσα από το άπειρο μεγαλείο της Αγάπης Σου ως εν μετά Σου, μέσα από την Χάρη που με ενδύεις την ώρα αυτήν ευλογώ κάθε παιδί και κάθε μητέρα εφ' απάσης της Γης, ευλογώ τη νέα Γέννα του Νέου Ανθρώπου, της Νέας Ανθρωπότητας των Ανθρώπων Λόγων, των τέκνων του Φωτός, των Υιών και των Θυγατέρων Σου μέσα σε κάθε εθνικότητα, μέσα από κάθε θρησκεία στην άπειρη αφιέρωση της Αγάπης που μας διδάσκεις και μας οδηγείς Εσύ άπειρη ευλογία, κατέστησέ μας άξιους φορείς της Θείας Χάρης Σου επί Γης, όπως το Θέλημά Σου ορίζει. Σ' ευχαριστώ για την κάλυψη και προστασία Σου τους καιρούς αυτούς. Σ' ευχαριστώ αγαπημένη μου Μητέρα που άπλωσες το κάλυμμα Σου και τη θεία σκέπη Σου επί της Ελλάδος. Σ' ευχαριστώ μεσ' απ' τα βάθη του είναι μου Ψυχή των ψυχών και Ουσία Άπειρη, σ' αγαπώ, Αγάπη άπειρη ας είναι δοξασμένο το Όνομά Σου εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν. Αμήν. Συγκεκριμένοι και οι άγγελοι τούτοι εν τοις ανθρώποις ψάλλουσιν Αμήν.

Να είστε ευλογημένοι όλοι